

OESTERREICHISCHE GESELLSCHAFT ZUR FÖRDERUNG DER MEDAILLENKUNST UND KLEINPLASTIK cím alatt egyesület alakult az osztrák kisplasztika és plakettművészet pártolására. Tagjainak maximális száma 100, kik egyenkint évi 100 korona tagdíjat fizetnek. Tagilletmény fejében 5 év alatt 8 plakettet, 7 kisplasztikai tárgyat és két ékszeret osztott ki — nagybárá bronzkivitelben.

IPARMŰVÉSZET A JAVÍTÓINTÉZETBEN. Az igazságügyi miniszter újabban a kassai áll. javítóintézetben iparművészeti gyakorló-műhelyeket szervezett és pedig bútór-, bőrdíszmü- és szövőipari műhelyeket, amelyekben az intézet növendékei az illető szakmáknak megfelelő gyakorlati és elméleti kiképzést kapnak. E műhelyekhez szaktanári minőségben Lakatos Arturt a sz. főv. iparrajziskola volt tanárát nevezte ki azzal, hogy a szükséges tervek az intézet részére készítse el s általában a műhelyek fejlesztése érdekében javaslatokat tegyen.

AZ UTCA MŰVÉSZETE. A villanydúcok szürke, unalmas vonalát érdekesen szakítják meg Aradon. Körülbelül 2 méter magasságban két pléhkorongot erősítenek reá, s ezeket telerakják cserépvirággal. Utánzásra méltó példa!

AGELLÉRTHEGY MŰVÉSZI KIKÉPEZÉSE és a nemzeti panteon eszméje régen foglalkoztatja a magyar építőművészeket.

A most közölt terveket Medgyaszay István építőművész ez év tavaszán mutatta be a M. Mérnök- és Építész-Egyletben, amikor a rendkívül nagyszabású és magas színvonalú művészeti feladat megoldására irányuló törekvéseit felolvasásában részletesen ismertette. A tervek 1903-ban Bécsben művészetakadémiai díjat, 1907-ben Párizsban a „Société des Artistes Français” szalonjában Médaille-t nyertek.

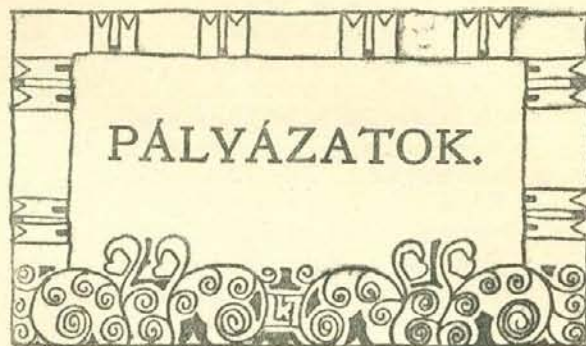
A M. M. és Ép. E. egyik választmányi ülésének egyhangú határozata után a monumentális magyaros terveket lelkes, pártoló átirat kíséretében a székesfehérváros tanácsának ajánlotta.

SAAVINEN ELIEL a kiváló finn építész június hó 2-án Budapestre érkezett magyar barátainak meglátogatására. A művész újabban több németországi villa berendezésére kapott megbízást.

HORTI PÁL kiváló iparművészi holtteste eddig a bombay-i temetőben nyugodott. Özvegye haza hozta férjének hamvait, hogy itthon, szülőföldjén temethesse el. A művész földi maradványait május hó 28-án indították útnak s így valószínű, hogy június hó 20-dika táján érkeznek Budapestre. A M. Iparművészeti Társulat a temetés rendezését elvállalta; a ravatalt az Orsz. Képzőművészeti Társulat városligeti műcsarnokában állítják föl.

ASZ.-FŐVÁROSI IPARRAJZISKOLA újabban több osztályába bevezette a műhely-oktatást. Az agyagipari szakosztály tanárának, Vértés Rezsőnek vezetése

mellett készült rendkívül izlées fajánszedények sorozatát, valamint a női munkaterem tanárnőjének, Özv. Mirkovszky Gézáne vezetésével készült művészeti applikációs munkákból néhány szemelvényt e füzetünkben közlünk.

ELDÖLT PÁLYÁZATOK. A M. Iparművészeti Társulat pályázatait, melyeket márciusi számunkban közöltünk, a Társulat bíráló-bizottsága gróf Hadik-Barkóczy Endre elnöklésével június hó 4-én tartott ülésén döntötte el. A magyar jellegű emléktárgyakra hirdetett pályázat 300 koronás első díját Veszely Vilmosnak ítélték oda; 150 koronás jutalmat szavaztak meg Búthy János és Csurik János pályaműveiknek. Egyben kimondták, hogy a pályázatot megismétlik, mert az általános eredmény nem elégtette ki a bizottságot. A fémbe sokszorosítandó emléktárgyakra kiírt pályázat pályaművei közül megvételre ajánlotta a bizottság ifj. Vastagh Györgyné, Sós Géza, Murányi József pályaműveit. Egy oltár tervezetére hirdetett pályázat 400 koronás díját nem adták ki, hanem 200—200 koronás díjjal jutalmazták Hoffinger Ernő, Wilder Gyula és Hendrich Antal pályaműveit.

Janky és Társa nagyváradi cég konyak-palack-címkéjére a Társulat pályázatot hirdetett az Orsz. Mintarajziskola és rajztanárképző, az Iparművészeti iskola és a sz. főv. Iparrajziskola tanítványai között. A bírálóbizottság a 60 koronás I. díjat Szirontai Lhoika István és Temesvári Kiss Gyula közös művének ítélte oda, míg a II. díjat nem adta ki, megvásárolta azonban 25 koronáért Propper Béla tervét.

PÁLYÁZAT MAGYAR JELLEGŰ EMLÉKTÁRGYAKRA. A M. Iparművészeti Társulat bíráló-bizottsága elhatározta, hogy megismétli a március havában hirdetett ugyanilyen pályázatot, mert az első pályázat eredménye nem elégtette ki várakozását s a bizottság nagy fontosságot tulajdonít annak, hogy intencióinak megfelelő, ötletes, magyaros s Budapest jellemző részletei-, vagy a magyar népéletből merített tárgyú emléktárgyakra kapjon terveket. A bizottság ugyanis gondoskodni akar arról, hogy Budapest és a vidék kereskedésében, amelyekben külföldiek megfordulnak, művésziesen megoldott, viszonylag olcsó, izlées emléktárgyakat lehessen kapni, amelyek valami gyakorlati célnak is megfeleljenek.

A tervező művészek dolga, hogy megoldják a feladatot úgy, hogy a tervezetük teljesen eredeti, magyaros jellegű, célszerű és emellett a művészi ízlésnek megfelelő legyen. A pályázat föltételei a következők:

1. Tervezzenek iparművészeti apróságokat, ú. m. használati és dísz tárgyakat, amelyeket nagy mennyiségben, olcsón, esetleg háziiparszerűen is lehet előállítani. Ezek a tárgyak arra valók legyenek, hogy a Magyarországon megforduló idegenek azokat mint jellemző, ötletes és ízléses emléktárgyakat vásárolhassák.

2. A tervezet tárgyát és anyagát (fa, fém, bőr, cserép stb.) a pályázó szabadon választhatja.

3. Pályázni lehet természetnagyságú rajzzal, plasztikus mintával vagy akár magával a kész tárggyal.

4. Pályadíjjal a M. Iparművészeti Társulat egy 300 koronás és két 150—150 koronás díjat tűz ki. Ezenkívül megvásárolja vagy esetleg egyes vállalkozóknak megvásárlására ajánlja a kítűzött feladatnak legmegfelelőbb pályaművet.

5. A pályázat titkos. Ennélfogva a pályázó lássa el pályaművét valamely jellegével, s ugyanezzel a jellegével ellátott zárt borítékban csatolja nevét és lakása címét.

6. A pályázaton csak magyarul tudó magyar állampolgár vehet részt.

7. Amennyiben a pályázat bíráló bizottsága a pályadíjnak kiadását bizonyos föltételhez kötné, pl. hogy azt tervezője gondosabban dolgozza ki, vagy rajta valamely módosítást tegyen, akkor az illető pályázó köteles a bíráló-bizottság kívánságának záros határidő alatt megfelelni, ellenkező esetben a pályadíjtól esik.

8. A pályaműveket f. évi szeptember hó 28-áig kell beküldeni a M. Iparművészeti Társulat igazgatóságához.

9. A pályázatot a M. Iparművészeti Társulat állandó bíráló-bizottsága dönti el, mely a szükség szerint két meghívott taggal kiegészítheti magát.

10. A pályadíjjal jutalmazott, valamint a Társulat részéről megvásárolt tervek tulajdonjoga, beleértve a korlátlan sokszorosítási jogot is, a M. Iparművészeti Társulatot illeti meg.

11. Valamennyi pályaművet a Társulat legalább három napig kiállítja az Orsz. Iparművészeti Múzeumban. Kelt Budapesten, 1908 június havában.

A MAGYAR IPARMŰVÉSZETI TÁRSULAT
ELNÖKSÉGE.

PÁLYÁZAT KOSSUTH LAJOS SZOBRÁRA.

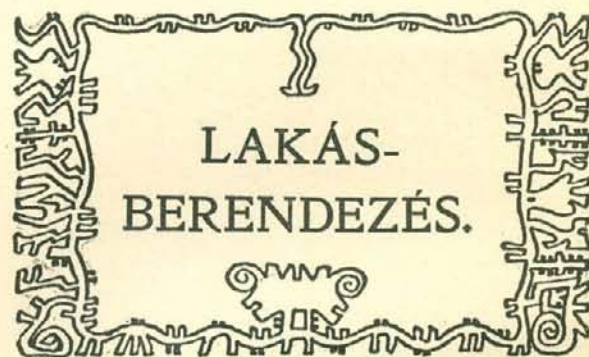
Debrecen sz. kir. város közönsége a Debrecenben felállítandó Kossuth-szobor tervezésére és kivitelére pályázatot hirdet, amelynek részletes feltételeit lapunk hírdetési rovatában közöljük.

A HALMOS-FÉLE ex-libris-pályázaton szerepelt pályaművek közül többet márciusi füzetünkben mutatunk be. Ezek egyikét (a 75. oldalon lévőt), melyet névtelenül közöltünk, Reitzer Jenő festőművész tervezte.

PÁZMÁNY SÍREMLÉKÉNEK PÁLYANYERTESE.

Pázmány Péternek a pozsonyi dómban emelendő síremlékére, amelynek költségeit teljesen **F r a k n ó i** Vilmos

püspök vállalta el, már tavaly hirdetett pályázatot az Országos Képzőművészeti Tanács. Akkor a pályadíj eldöntetlen maradt. Most azonban sikerrel járt. A síremlék egyszersmind tárgya a nagy római művészi díjnak is. Az Országos Képzőművészeti Tanács báró Forster Gyula elnöklésével most döntött a Fraknói Vilmos püspök által alapított római nagy művészeti (Pázmány emléke) díjak sorsa fölött. A tanács a szobrászati díjat Riegele Alajos pozsonyi származású fiatal szobrászművésznek, a két festőművészeti díjat pedig **S z m í g e l s z k y** Oszkár és **C o u l i n** Artur festőművészeknek ítélte oda.

A MŰHELY KIÁLLÍTÁSA. Amikor e sorokat olvasás, a fiatal gárda bemutatkozása megtörtént, a Műhely kiállítása bezárult. Az interióroket széthurcolták s nekem nincs tulajdonképpen más dolgom, mint elméledés a látottak felett, az eredménynek összegezése.

Ezt a kiállítást a kritikusok kétféleképpen tárgyalták. Az egyik rész vállveregető jóindulattal, a másik rész, az üzleti konkurrencia szempontjából, elfogúit szemmel. Természetesen egyik mód se lehet helyes. Az első a komolyság rovására esik, a másik nélkülözi a kulturának a kritikához is joggal megkövetelhető fokát.

A Műhely kiállítását csak komolyan lehet tárgyalnunk, mert tagjainak legnagyobb része az Iparművészeti Társulat különböző kiállításain kiállította a tűzpróbát, igen soknak közülök művészi múltja van, amelyet megtagadnunk nem szabad, de nem is lehet. Ennek a tudásával azután neki indulhatunk a szemlélődésnek.

A világ minden modern műhelye kereskedelmi szervezet, amely a reális élet talaján mozog, nem mindenáron újtó, ám az a célja, hogy a modern lakás problémáját művészi tervek nyomán, jó anyagból készült becsületes munkával, aránylagos olcsóság mellett közelebb hozza a megoldáshoz. Ennek a megoldásnak a sikere azután függ a műhelyek tökeerősségétől, az igazgatás energiájától, a művészek kvalitásától, a munkások tudásától, meg a társadalomtól. Ezek a feltételek a Műhelynél csak részben vannak meg.

A nagy tőke bármennyire fontos is, nem nélkülözhetetlen akkor, ha van olyan publikum, amely megjött a „180 forintos tömörfa bútorok“ hazájából. De megjött-e? Nem, tehát szükségünk van energikus, üzleti szempontból is elsőrangú igazgatásra, amely minden erejével iparko-